Dosar nr. 5r-4377/2024
4-24133308-12-5r-21112024

D E C I Z I E
În numele Legii

05 februarie 2025 **mun. Chișinău**
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța de judecată în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Silvia Slobodzean
Grefier Ana-Maria Munteanu
În lipsa:
Petiționarului Sergiu Hîțu
Agentului constatator Andrei Anghelici

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de petiționarul Sergiu Hîțu, născut la *****, IDNP *****, cu domiciliul în mun. *****, împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator cu seria/nr. DCA01 508941 din 03.11.2024, emisă de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Andrei Anghelici, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, prin care a fost sancționat cu amendă în mărime de 15 unități convenționale, echivalentul sumei de 750 lei, instanța,

c o n s t a t ă:

La 03.11.2024, ora 17:27, agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Andrei Anghelici a încheiat decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator cu seria/nr. DCA01 508941, prin care Sergiu Hîțu a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune cu amendă în mărime de 15 unități convenționale, echivalentul sumei de 750 lei, în acțiunile acestuia fiind reținut că la data de 03.11.2024, ora 17:27, aflându-se în mun. Chișinău, str. Alba Iulia 77 cu mijlocul de transport de model „Lexus IS 220D”, cu n/î „*****”, nu a acordat prioritate legală pietonilor la trecerea pentru pietoni, prin ce a încălcat prevederile pct. 11 lit. f) din Regulamentul circulației rutiere.

În susținerea contestației petiționarul a invocat că, nu au fost stabilite careva probe concludente și pertinente ce ar demonstra vinovăția acestuia. Totodată, invocă că nu i-a fost acordat un apărător, de asemenea că nu i-au fost explicate drepturile și obligațiile sale. Menționează acesta că procesul-verbal a fost întocmit cu greșeli și abateri de la prevederile legale, în aceste circumstanțe solicită anularea procesului-verbal cu remiterea acestuia în rebut și anularea sancțiunilor impuse.

În ședință de judecată *petiționarul* și *agentul constatator* nu s-au prezentat, fiind citați în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin avizul de recepție

anexat la dosar și prin extrasul din poșta electronică, astfel că, prin prisma art. 455 Cod Contravențional, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora, mai cu seamă că agentul constatator prin cererea sa din 27.01.2025 a solicitat expres examinarea cauzei în lipsa acestuia. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul Contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestora.

În acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii citațiilor nu au fost semnalizate, iar participanții la proces au fost informați despre examinarea cauzei şi în temeiul art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus examinarea în lipsa acestora, cu expedierea copiei de pe hotărâre.

Așadar, instanța notează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudența CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunță, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franței, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31*), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

De asemenea, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, § 48, şi S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, § 30*) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48*).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar aceștia nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, iar instanța a dispus examinarea cauzei în absența acestora, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În subsidiar, în conformitate cu prevederile art. 447^1 alin. (4) şi (5) din Codul contravențional, prezența a persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional la examinarea cauzei contravenționale este obligatorie, iar absența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, citată în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat şi fără înștiințare prealabilă, nu împiedică examinarea cauzei şi prin urmare, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa părților care nu s-au prezentat.

Examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată reține următoarele.

Se reține că materialele cauzei transmise de către agentul constatator în adresa instanței, demonstrează că în speță nu a fost întocmit un proces verbal cu privire la contravenție, iar agentul constatator, examinând cauza contravențională a emis doar decizia privind examinarea

contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator cu seria/nr. DCA01 508941 în temeiul art. 238 alin. (3) Cod contravențional.

Se reține că art. 446 din Codul Contravențional stabilește cazurile în care nu se încheie proces-verbal cu privire la contravenţie. Potrivit normei respective, în cazul constatării unei fapte contravenţionale, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenţie: a) dacă răspunderea contravenţională a fost înlăturată conform art.201–311 ; b) în cazul emiterii de către procuror a ordonanţei de a refuza începerea urmăririi penale, de a înceta urmărirea penală din cauză că fapta constituie o contravenţie, precum şi în cazul liberării de răspundere penală a persoanei cu tragerea la răspundere contravenţională. În cazurile indicate, procurorul emite o ordonanţă motivată privind pornirea procesului cu privire la contravenţie, cu excepţia contravenției soluţionate în modul prevăzut la art.29 şi 311 ; c) *dacă fapta contravenţională a fost examinată în baza constatărilor personale ale agentului constatator;* d) în cazul contravenţiei flagrante; e) în cazul contravenției constatate la punctele de trecere a frontierei de stat, dacă persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional recunoaşte contravenţia săvârşită şi acceptă sancţiunea sub formă de amendă stabilită de agentul constatator, cu eliberarea chitanţei de încasare a amenzii conform art.447.

În ordinea celor menționate, luând în calcul practica Curții de Apel Chișinău (care indică asupra faptului că în cazul deciziilor emise de agenții constatatori, prima instanță are calitatea de instanță de recurs), instanța de judecată, pornind de la prevederile exprese ale art. 451^3 și 451^4 din Codul Contarvențional, tratează contestația formulată de **Sergiu Hîțu** ca pe un recurs și o va examina în ordinea stabilită de articolele enunțate.

Se reține că potrivit prevederilor art. 451^4 din Codul contravențional recursul declarat se examinează de către un judecător conform capitolului VIII din titlul II cartea a doua, care se aplică în mod corespunzător, cu excepţiile prevăzute la prezentul capitol.

Art. 474 alin. (1) lit. k) al Codului contravențional stabilește că în decizia instanţei de recurs se va indica menţiunea că decizia este irevocabilă.

În ordinea celor menționate, pornind de la voința manifestată de legiuitor în normele precitate, instanța de judecată, în urma soluționării prezentei cauze contravenționale, va emite o decizie cu caracter irevocabil.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, se reține că potrivit prevederilor art. 451^3 alin. (1) din Codul contravențional, deciziile privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate cu recurs în termen de 15 zile din data aplicării sancţiunii, în instanţa de fond conform competenţei teritoriale.

Instanța de judecată reține că exercitarea unei căi de atac, este indisolubil legată de cunoașterea faptului emiterii actului producător de efecte juridice. Ori, ar fi alogic și contrar art. 6.1 și 6.3 lit. a) și b) din CEDO, să se îngrădească calea de atac, pe temei de nerespectare a termenului de exercitare a acesteia, în condițiile în care justițiabilul nici măcar nu cunoștea despre emiterea actului producător de efecte juridice.

Pornind de la cele menționate, aplicând direct (art. 4.2 din Constituție) art. 6.1 și 6.3 lit. a) și b) din CEDO, instanța de judecată consideră că, în speță, termenul de depunere a recursului, urmează a fi calculat din data aplicării sancţiunii, în cazul în care această acțiune a fost realizată în prezența persoanei acuzate contravențional, sau din data de cînd persoana respectivă a fost informată în mod corespunzător (în ordinea art. 382 alin. (7) din Codul Contravențional) despre decizia agentului statului și despre sancțiunea aplicată.

Instanţa statuează că contestația împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DCA01 508941 din 03.11.2024 a fost depusă de către petiționar la 14.11.2024 fiind înregistrat în

cancelaria autorității constatatoare cu nr. 12460, adică în cadrul termenului de 15 zile, prevăzut de art. 451[3] alin. (1) din Codul contravențional.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit prevederilor art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravenţiile prevăzute la art. 228–243, se constată și se examinează de poliţie.

În conformitate cu prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (*a se vedea Ziliberberg împotriva Moldovei, § 35, din 01 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, din 04 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994*).

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator cu seria/nr. DCA01 508941 din 03.11.2024.

Sub aspectul legalității deciziei adoptate, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității şi dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 451[1-2] al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea actului, la fel prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

La caz, instanța de judecată reține că potrivit art. 451[1] alin. (1) Cod contravențional, în cazul depistării unei fapte ce constituie contravenţie, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenţie dacă sînt întrunite cumulativ următoarele condiţii: a) contravenţia poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatator şi nu necesită acumulare de probe; b) *persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei, şi recunoaşte săvîrşirea contravenţiei;* c) examinarea contravenţiei şi

aplicarea sancţiunii ţin de competenţa agentului constatator; d) contravenţia nu este pasibilă de sancţiunea confiscării bunurilor în conformitate cu art.439^7.(2) În cazul săvîrşirii contravenţiei de către un minor, procedura simplificată poate fi aplicată doar în condiţiile asistării acestuia de către reprezentantul său legal.(3) *În cazul tragerii la răspundere contravenţională în condiţiile alin.(1), agentul constatator va emite o decizie prin care va aplica o sancţiune egală cu o doime din minimumul sancţiunii sub formă de amendă prevăzută în partea specială a cărţii întîi.*

Totodată, potrivit art. 451^2 alin.(1) Cod contravențional, decizia privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator este un document executoriu, care va include: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul întocmirii deciziei; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă, numărul legitimației sau al unui alt act care stabilește identitatea acestuia; c) numele, prenumele, domiciliul şi/sau reşedinţa, datele din buletinul de identitate al persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice – denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravenţională, locul, timpul şi circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, identitatea victimei, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; f) aducerea la cunoştinţa contravenientului, precum şi a reprezentantului legal al minorului a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387 ale prezentului cod, precum şi a consecinţelor examinării contravenţiei în procedură simplificată; g) declaraţia contravenientului despre recunoaşterea săvîrşirii contravenţiei şi acceptarea constatărilor agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei contravenientului. (2) În decizia privind examinarea contravenţiei nu se admit rectificări, adăugiri şi alte modificări. În cazul necesităţii unor astfel de acţiuni, se emite o nouă decizie în care se face consemnarea respectivă. (5) Partea rezolutivă a deciziei va cuprinde: încadrarea juridică a faptei contravenţionale, decizia agentului constatator de sancţionare a contravenientului, contul de virament al instituţiei bancare la care se va transfera valoarea amenzii, calea de contestare. (6) Decizia se semnează de către agentul constatator şi contravenient şi se înmînează o copie contravenientului şi victimei, dacă există.

Instanța de judecată reține că decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator a fost întocmită cu respectarea prevederilor legale, or, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional a recunoscut comiterea contravenției fapt consemnat prin semnătură la rubrica 9 din decizie.

Or, odată ce este acordul făptuitorului că este de acord, este evident că acesta a acceptat constatările agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției sale și a recunoscut vina de săvârșirea contravenției.

În aceiași ordine de idei, cu privire la alegațiile petiționarului precum că nu i-au fost aduse la cunoștință de către agentul constatator drepturile și obligațiile, instanța de judecată le va aprecia critic, or, în cadrul deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator, la rubrica nr. 12 este prezentă semnătura olografă a petiționarului potrivit căreia acesta confirmă că i-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute de art. 34, 378, 383, 384, 387 și 451^3 din Codul contravențional.

De asemenea, art. 451^3 alin. (3) menționează că deciziile privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate în baza următoarelor temeiuri: a) nu au fost respectate dispoziţiile privind competenţa materială; b) contravenientul a fost sancţionat pentru o faptă care nu este prevăzută de partea specială a cărţii întâi; c) s-au

aplicat sancţiuni în alte limite decît cele prevăzute de partea specială a cărţii întâi; d) în decizia agentului constatator nu au fost consemnate menţiunile de la art.451^2 alin. (1). Dispoziţiile art.445 se aplică în mod corespunzător.

În acest context, examinând materialele cauzei, instanța de judecată denotă că, recursul depus nu face referire nici la unul din temeiurile prevăzute de norma legală, care i-ar da dreptul recurentul să conteste decizia, iar din conținutul acesteia, instanța de judecată reține că agentul constatator a respectat prevederile legale la întocmirea acesteia. Cât privește argumentele invocate de către recurent, instanța de judecată urmează a le aprecia critic, or acelea puteau servi la verificarea legalității acțiunilor agentului constatator doar în cazul în care ultimul ar fi examinat cauza în procedură generală, în timp ce în speță, cum a fost menționat supra, este vorba de o procedură simplificată în care învinuitul și-a recunoscut vina, a solicitat expres ca cauza să fie examinată în procedură simplificată, pentru a beneficia de o sancțiune redusă, de care și a beneficiat fiindu-i aplicată ½ din sancțiunea minimă prevăzută la acest articol.

În conformitate cu art. 425 alin. alin. (1) şi (3) din Codul contravenţional, probele reprezintă elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod, care servesc la constatarea existenţei sau a inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Aprecierea probelor se face de către persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cu privire la acestea în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi în baza legii.

Conform art. 425 alin. (5) din același Cod, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.

Prin urmare, ținând cont de cele menționate supra, având în vedere că decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator seria/nr. DCA01 508941 din 03.11.2024, a fost emisă de către agentul constatator cu respectarea prevederilor art. 451^1 și art. 451^2 Cod Contravențional, instanța de judecată găsește de cuviință să adopte o soluție prin care va respinge recursul ca neîntemeiat, or, **Sergiu Hîțu** legitim și întemeiat a fost găsit vinovat de comiterea faptei incriminate.

Pentru aceste motive, conducându-se de prevederile art. art. 395 alin. (1) pct. 2), (11); 451^1-451^4; 465-474 Cod Contravențional, instanța de recurs, –

d e c i d e:

Se respinge recursul depus de cet. **Sergiu Hîțu** împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator seria/nr. DCA01 508941 din 03.11.2024, emisă de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Andrei Anghelici, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, prin care a fost sancţionat cu amendă în mărime de 15 unități convenționale, echivalentul sumei de 750 lei, ca fiind neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul **Silvia Slobodzean**